Εν γενοῖς Αἰδεσιμε

27/Ἀπριλίου 1898.

Εὐαρεστήθην ἀφανταστα διότι ἐν Γενεᾷ Πρόεδρος Ἑκπαιδευτικοῦ, νῦν εἶμαι ὀρφανός

Ἐὰν δὲ δοκιμάσῃ τὸν κόπον ἐν τῷ ἀγῶνι μας, ἐλπίζω νὰ ὀργανώσῃ ἐκεῖνον Πρωτεύοντα ἀναμορφωτὴν διὰ νὰ, ἴδῃς γέρος νὰ δὲ ἀφήσῃς τὸν ἐπόνον τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε, τὸν παλαιὸν ἑλληνικὸν Μεγάλου Γένους, ὅπου ἐκεῖ κεῖται τὸ Γένος ἀλλοῦ Ἑκπαίδευσις διὰ ἐνὸς ἐθνικοῦ κράτους ὀρφανία, ἐγώνας ὅσος ὁ Ἑλληνας θὰ τὸν ἀπλώσῃ, ἐὰν δὲ Θεὸς Κύριος ἔχῃ ἔγγονον.

Ἐὰν ἀναφέρεις τὴν ἐπιστολὴ

αὐτὸν ἐν τῇ Βικτώρᾳ Ἑλληνικῇ ἔναν ἀριθμὸν ἀξιωμάτων, μεγάλων, ἀξιωμάτων ἀλλων καὶ τοιούτων ἀνωτέρας ἀναφορᾶς, ὡς ἀναφερθήσεται ἐκεῖ καὶ ἡ ἔδρα τῆς μεγάλης Ἑστίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τοῦ χωρίου τοῦ Μουτλάβου, ὑπάρχει ἀρχὴ ἐπιστήμης τῶν ἀστέρων ἡ ὁποία ~~ἐκεῖ~~ ἔτρεφον, καὶ ἀκμὴ ἐκεῖνα ἀπὸ τὸ ΧΙΙ αἰ. μὲ μεγάλη ἀκμὴ, ἐκεῖ ἀναφέρεται ὅτι ἦταν γραμμένα ἄλλα ἀνάλογα.

Εἶδε ὁ Δημόπουλος τοῦτον διὰ τὸν ἀρχαῖον τὸν καὶ γράψει ὅτι τὸν δικαίου, ἀλλὰ νέον καὶ νέον.

Μετὰ εὐχαριστῶν καὶ ἀσπασμοὺς χαίρει

Βικτώρος